

Warszawa, dnia 29 stycznia 2016 r.

SD/1033/16
L.dz. SD-0064-0001(3)/16
Sygn. akt KSD/01/16

Decyzja Nr 3/16

Krajowego Sądu Dyscyplinarnego Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity - Dz. U. z 2013 r. poz. 267 z późn. zm.) w związku z art. 37 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o samorządach zawodowych architektów oraz inżynierów budownictwa (tekst jednolity – Dz. U. z 2014 r. poz. 1946), po rozpatrzeniu w dniu 29 stycznia 2016r. odwołania OROZ Kujawsko-Pomorskiej OIIB z dnia 23 grudnia 2015 r. od decyzji OSD Kujawsko-Pomorskiej OIIB nr 9/OSD/2015 z dnia 9 grudnia 2015 r., Krajowy Sąd Dyscyplinarny Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa:

utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.

UZASADNIENIE

Pan posiada stwierdzenie przygotowania zawodowego do pełnienia samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie kierownika budowy i robót w specjalności konstrukcyjno-budowlanej.

Decyzja z dnia 19 kwietnia 1985 r. uprawniała do:

1. kierowania, nadzorowania i kontrolowania budowy i robót, kierowania i kontrolowania wytwarzania konstrukcyjnych elementów budowlanych oraz oceniania i badania stanu technicznego w zakresie wszelkich budynków oraz innych budowli, o powszechnie znanych rozwiązaniach konstrukcyjnych z wyłączeniem linii, węzłów i stacji kolejowych, dróg oraz lotniskowych dróg startowych i manipulacyjnych, mostów, budowli hydrotechnicznych i wodnomelioracyjnych,
2. sporządzania w budownictwie osób fizycznych projektów w zakresie rozwiązań architektonicznych:
 - budynków inwentarskich i gospodarczych, adaptacji projektów typowych i powtarzalnych innych budynków oraz sporządzania planów zagospodarowania działki związanych z realizacją tych budynków,
 - budowli nie będących budynkami.

Wnioskiem z dnia 25 sierpnia 2015 r. OROZ Kujawsko-Pomorskiej OIIB wniósł do OSD o ukaranie w trybie odpowiedzialności zawodowej Pana któremu zarzucił, że pełniąc samodzielną funkcję techniczną w budownictwie kierownika

budowy podczas remontu dachu budynku mieszkalnego przy ul. _____ w Grudziądzu w terminach od dnia 24 maja do dnia 22 lipca 2011 r. i od dnia 11 grudnia 2012 r. do dnia 30 marca 2013 r. dopuścił do wykonania robót w sposób istotnie odbiegający od przepisów techniczno-budowlanych (zasad wiedzy technicznej).

W uzasadnieniu wniosku wskazano na wady opisane w opinii technicznej z dnia 26 maja 2014 r. autorstwa Pana _____ oraz w opinii technicznej z dnia 11 czerwca 2013 r. opracowanej przez Pana _____. Odwołano się także do innych dowodów z dokumentów oraz z przesłuchania świadków.

W ocenie OROZ Pan _____ i niedbale pełnił swoje obowiązki. Dopuszczył do wykonania prac remontowych z wadami, oraz do użycia niewłaściwego drewna na deskowania i krokwie.

Decyzją nr 9/OSD/2015 z dnia 9 grudnia 2015 r. OSD Kujawsko-Pomorskiej OIIB umorzył postępowanie wobec Pana _____ uznając, że nie popełnił on czynu zarzucanego we wniosku o ukaranie.

W uzasadnieniu wskazano, że Pan _____ podjął w dniu 24 maja 2011 r. obowiązki kierownika budowy na inwestycji polegającej na remoncie dachu budynku mieszkalnego przy ul. _____ w Grudziądzu, obejmującym wymianę pokrycia dachowego oraz obróbek blacharskich. Zamawiającym roboty remontowe był Pan _____ – zarządca sądowy dla wymienionej nieruchomości, a wykonawcą - PBHU _____ s.c. w Grudziądzu. Zakres prac zalecono w oparciu o opinię techniczną dotyczącą stanu technicznego konstrukcji dachu z 2008 r. sporządzoną przez Pana _____ oraz zalecenia z okresowej kontroli pięcioletniej stanu sprawności technicznej i wartości użytkowej całego obiektu budowlanego z dnia 5 lutego 2010 r. wykonanego przez Pana _____

Prace remontowe były realizowane w dwóch etapach, na podstawie umowy z dnia 23 maja 2011 r. (I etap) i na podstawie umowy z dnia 10 grudnia 2012 r. (II etap). Po wykonanych robotach zostały sporządzone kosztorysy powykonawcze. W dniu 19 lipca 2011 r. dokonano odbioru prac objętych umową z dnia 23 maja 2011 r. Wartość tych robót wg kosztorysu powykonawczego wyniosła 48 909, 98 zł Drugi etap prac odebrano 7 marca 2013 r. z zaleceniem wykonania w najbliższym terminie impregnacji nieobjętej dotychczasowym remontem konstrukcji drewnianej dachu oraz stwierdzając, że biańkowanie kominów i ścian zamknęłoby zakres prac na poddaszu.

W prowadzonym dzienniku budowy figurują systematyczne wpisy kierownika budowy i inspektora nadzoru inwestorskiego rejestrujące zdarzenia oraz okoliczności zachodzące w toku wykonywania robót remontowych. Inspektor nadzoru inwestorskiego potwierdził wpisem do dziennika budowy z dnia 17 grudnia 2013 r. wykonywanie robót zgodnie z warunkami technicznymi, a wpisem z dnia 11 stycznia 2013 r. wykonywanie robót zgodnie ze sztuką budowlaną oraz przy zastosowaniu materiałów posiadających stosowne certyfikaty.

W opinii technicznej z dnia z dnia 11 czerwca 2013 r. Pan _____ stwierdził, że wymiana pokrycia dachu została wykonana niezgodnie z obowiązującymi przepisami, sztuką budowlaną i poziomem wiedzy technicznej. Wprowadzone rozwiązania ingerowały w elementy konstrukcyjne budynku, były technicznie błędne i wymagały analizy

i zatwierdzenia przez osobę posiadającą odpowiednie uprawnienia zawodowe.

W opinii technicznej z dnia 26 maja 2014 r. Pan [imię] stwierdził, że nie wszystkie prace w ramach remontu kamienicy zostały wykonane zgodnie z zasadami sztuki budowlanej oraz że przyjęty zakres prac remontowych był niewystarczający. Powinna nastąpić całkowita wymiana deskowania dachu, naprawa gzymsu, przegląd i poprawa szczelności przewodów kominowych, poprawa izolacyjności ścian szczytowych lub założenie obróbek blacharskich dostosowanych do ewentualnego, koniecznego ocieplenia ścian szczytowych.

Pan [imię] podczas rozprawy przed OSD wskazywał, że roboty remontowe wykonywał na podstawie przedmiaru robót, w oparciu o który sporządził ofertę. Zakres rzeczowy i ilościowy robót związanych z remontem dachu oraz jakość wykonanych robót sprawdzał inspektor nadzoru, Pan [imię], który wpisywał ten fakt do dziennika budowy.

Zarządca sadowy nieruchomości Pan [imię] wskazał, że zarzuty zawarte w opinii z dnia 26 maja 2014 r. rzeczoznawcy Pana [imię] dotyczące niezgodności zakresu wykonanych robót z załączonym obmiarem i kosztorysem oraz poddanie w wątpliwość faktu wykonania impregnacji na wymienionych elementach drewnianych nie znajdują oparcia w stanie faktycznym. Całość prac budowlanych była nadzorowana przez inspektora nadzoru, a sporządzony przedmiar robót przedstawia stan faktyczny wykonanych robót. Do dokumentacji remontu załączono niezbędne deklaracje zgodności, aprobaty techniczne, protokół opiniodawczy dopuszczający przewody kominowe do eksploatacji i brak jest podstaw do podważania sposobu wykonania tychże robót.

Oceniając meritum sprawy OSD wskazał, że wniosek o ukaranie wpłynął do Sądu w dniu 28 sierpnia 2015 r. a więc po upływie 3 lat od zakończenia robót budowlanych pierwszego etapu prowadzonych w okresie od dnia 24 maja 2011 r. do dnia 22 lipca 2011 r.

W związku z tym na podstawie art. 100 Prawa budowlanego nie można prowadzić postępowania z tytułu odpowiedzialności zawodowej w budownictwie po upływie 3 lat od dnia zakończenia robót budowlanych.

Odnosząc się do robót drugiego etapu (11 grudnia 2012 r. – 7 marca 2013 r.) OSD wskazał, że w protokole z odbioru tych prac komisja z udziałem przedstawiciela inwestora, wykonawcy i inspektora nadzoru inwestorskiego nie stwierdziła żadnych wad, zalecając wykonanie w najbliższym terminie impregnacji konstrukcji drewnianej dachu, która nie była objęta dotychczasowym remontem.

Poza tym OROZ nie określił jakie przepisy techniczno-budowlane lub normy zostały naruszone w związku z wykonywaniem robót objętych umową z dnia 10 grudnia 2012 r.

W zakresie uznania Pana [imię] za winnego popełnienia zarzucanego czynu należało wykazać i udowodnić, że zlecenie zawierało obowiązek wykonania danej czynności, kierownik budowy w sposób świadomy dopuścił do jej niewykonania lub wykonał ją niezgodnie z projektem naruszając przy tym normy techniczne lub określone przepisy.

OROZ w uzasadnieniu wniosku o ukaranie nie przywołał żadnej bezwzględnie

obowiązującej normy technicznej lub szczegółowego przepisu prawa uzasadniającego postawione zarzuty. Tym samym OROZ nie udowodnił naruszenia obowiązującego prawa.

W ocenie OSD nie potwierdziły się w toku postępowania zarzuty zawarte w opinii Pana [imię] dotyczące niezgodności zakresu wykonanych robót z załączonym obmiarem i kosztorysem. Nie znalazły też potwierdzenia zarzuty poddające w wątpliwość fakt wykonania impregnacji na zastosowanych do wymiany elementach drewnianych. Opinia inż. [imię] wykazała rażące zaniedbania popełnione przez inwestora – właścicieli nieruchomości na etapie przygotowywania remontu i zabezpieczenia środków finansowych.

Pismem z dnia 23 grudnia 2015 r. OROZ Kujawsko-Pomorskiej OIIB wniósł odwołanie od wydanej decyzji zarzucając naruszenie:

- 1) art. 22 pkt 3 w związku z art. 95 pkt 4 Prawa budowlanego poprzez jego niezastosowanie w sytuacji, kiedy Obwiniany dopuścił się niedbałego wykonywania funkcji kierownika budowy,
- 2) art. 5 Prawa budowlanego poprzez jego pominięcie i niezastosowanie, jeżeli przepis ten nakazuje projektowanie i budowanie obiektów budowlanych w sposób określony w przepisach, w tym techniczno-budowlanych oraz zgodnie z zasadami wiedzy technicznej,
- 3) art. 33 pkt 3 w związku z art. 34 ust. 3 pkt 2 Prawa budowlanego poprzez przyjęcie, że posiadanie przez wyrób budowlany stosownej deklaracji zgodności skutkuje zwolnieniem kierownika budowy od odpowiedzialności za zastosowanie niewłaściwego drewna na deskowanie i krokwie,
- 4) art. 75 § 1 w związku z art. 77 K.p.a. poprzez pominięcie dowodu z opinii Pana inż. [imię] i uznanie jej za opinię prywatną w sytuacji, gdy jest ona opinią spójną, rzetelną i zgodną z opinią Pana [imię] i może stanowić dowód w sprawie,
- 5) art. 77 K.p.a. poprzez pominięcie dowodu z zeznań świadka Pana [imię]

W związku z powyższym OROZ wniósł o uchylenie zaskrzzonej decyzji i orzeczenie co do istoty, lub jej uchylenie i przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia organowi I instancji.

Rozpatrując wniesione odwołanie KSD PIIB stwierdza, co następuje:

Postępowanie w sprawie odpowiedzialności zawodowej w budownictwie prowadzone jest na podstawie przepisów:

- 1) ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane (tekst jednolity - Dz. U. z 2013 r., poz. 1409 z późn. zm.),
- 2) ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o samorządach zawodowych architektów oraz inżynierów budownictwa (tekst jednolity – Dz. U. z 2014 r., poz. 1946),
- 3) Kodeksu postępowania administracyjnego (tekst jednolity - Dz. U. z 2013 r., poz. 267 z późn. zm.).

Wniesione odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie jednak nie z uwagi na podniesione zarzuty, ale co do samej zasady, gdyż w okolicznościach faktycznych rozpatrywanej sprawy Pan [imię] nie może podlegać odpowiedzialności zawodowej w budownictwie jako kierownik budowy.

W aktach sprawy znajduje się pismo OROZ skierowane do PINB Miasta Grudziądza, w którym Rzecznik zwraca się o przekazanie kopii oświadczenia o przyjęciu przez Pana obowiązków kierownika budowy w związku z remontem dachu budynku mieszkalnego przy ul. w Grudziądzu w okresach 24 maja – 22 lipca 2011 r. i 11 grudnia 2012 r. – 30 marca 2013 r.

W odpowiedzi na powyższe pismo PINB Miasta Grudziądza poinformował Rzecznika, że Inspektorat nie posiada powyższych dokumentów, ponieważ roboty budowlane związane z remontem dachu wykonywano zgodnie z art. 29 ust. 2 i art. 30 ust. 1 pkt 2 Prawa budowlanego na podstawie przyjętego przez Urząd Miejski w Grudziądzu zgłoszenia zamiaru przystąpienia do wykonywania robót budowlanych. Poinformowano jednocześnie, że w takim przypadku inwestor nie ma obowiązku zgłoszenia zamiaru rozpoczęcia budowy wraz ze złożeniem związanych z tą procedurą oświadczeń w PINB.

Do pisma załączono pismo z dnia 19 maja 2011 r. podpisane z upoważnienia Prezydenta Grudziądza o przyjęciu bez zastrzeżeń zgłoszenia zamiaru przystąpienia do wykonywania robót budowlanych polegających na remoncie dachu z wymianą pokrycia dachowego oraz obróbek blacharskich na budynku mieszkalnym przy ul. w Grudziądzu. W piśmie powołano się na podstawę prawną wynikającą z art. 29 ust. 2 pkt 1 i art. 30 ust. 1 pkt 2 Prawa budowlanego.

W aktach sprawy znajduje się także zgłoszenie zamiaru przystąpienia do wykonywania robót budowlanych z dnia 22 kwietnia 2011 r. dokonane przez zarządcę nieruchomości przy ul. w Grudziądzu. W pkt 5 zgłoszenia zawarto informację, że zgłoszenie dotyczy obiektów i wykonywania robót budowlanych, dla których nie jest wymagane pozwolenie na budowę.

Wobec obowiązującego w 2011 r. brzmienia art. 22 ust. 2 pkt 1 Prawa budowlanego pozwolenia na budowę nie wymagało wykonywanie robót budowlanych polegających na remoncie istniejących obiektów budowlanych i urządzeń budowlanych, z wyjątkiem obiektów wpisanych do rejestru zabytków. Powyższy przepis został zmieniony przez ustawę z dnia 20 lutego 2015 r. o zmianie ustawy - Prawo budowlane oraz niektórych innych ustaw (Dz.U z 2015 r., poz. 443), która weszła w życie z dniem 28 czerwca 2015 r.

Natomiast według art. 30 ust. 1 pkt 2 (w brzmieniu dotychczasowym) zgłoszenia właściwemu organowi wymaga, z zastrzeżeniem art. 29 ust. 3 wykonywanie robót budowlanych, o których mowa w art. 29 ust. 2 pkt 1, 4-6 oraz 9-13.

Na podstawie powyższego należy stwierdzić, że remont dachu w obu okresach jego wykonywania nie wymagał uzyskania pozwolenia na budowę oraz wykonania projektu budowlanego. Podlegał procedurze zgłoszenia.

Według art. 30 ust. 2 Prawa budowlanego (obowiązującego w okresie remontu dachu) w zgłoszeniu należy określić rodzaj, zakres i sposób wykonywania robót budowlanych oraz termin ich rozpoczęcia. Do zgłoszenia należy dołączyć oświadczenie, o którym mowa w art. 32 ust. 4 pkt 2, oraz, w zależności od potrzeb, odpowiednie szkice lub rysunki, a także pozwolenia, uzgodnienia i opinie wymagane odrębnymi przepisami. W razie konieczności uzupełnienia zgłoszenia właściwy organ nakłada, w drodze postanowienia, na zgłaszającego obowiązek uzupełnienia, w określonym terminie, brakujących dokumentów, a w przypadku ich nieuzupełnienia - wnosi sprzeciw, w drodze decyzji.

Powyższy przepis nie przewiduje żadnych innych wymogów poza wskazanymi powyżej. Jak wynika z akt sprawy organ administracji architektoniczno-budowlanej nie wniósł sprzeciwu i przyjął zgłoszenie remontu dachu.

W tym miejscu należy podkreślić, że robót, w stosunku do których nie jest wymagane uzyskanie pozwolenia na budowę nie musi nadzorować kierownik budowy. Jeżeli więc nie istniał po stronie kierownika budowy obowiązek kierowania remontem dachu, to nie może on z tego tytułu podlegać odpowiedzialności zawodowej w budownictwie. Kierownik budowy nie miał także obowiązku prowadzenia i dokonywania wpisów do dziennika budowy. Samo prowadzenie dziennika budowy jest prawnie obojętne dla jego odpowiedzialności zawodowej. Fakt prowadzenia dziennika budowy nie czyni z Pana [imię] kierownika budowy. Pan [imię] nie złożył oświadczenia do organu nadzoru budowlanego w trybie art. 41 ust. 4 pkt 1 Prawa budowlanego o podjęciu obowiązków kierownika budowy.

Według tego przepisu inwestor jest obowiązany zawiadomić o zamierzonym terminie rozpoczęcia robót budowlanych, **na które jest wymagane pozwolenie na budowę**, właściwy organ oraz projektanta sprawującego nadzór nad zgodnością realizacji budowy z projektem, co najmniej na 7 dni przed ich rozpoczęciem, dołączając na piśmie oświadczenie kierownika budowy (robót), stwierdzające sporządzenie planu bezpieczeństwa i ochrony zdrowia oraz przyjęcie obowiązku kierowania budową (robotami budowlanymi), a także zaświadczenie, o którym mowa w art. 12 ust. 7.

Należy więc wskazać, że roboty budowlane wykonywane na podstawie zgłoszenia nie wymagały ustanawiania kierownika budowy. Rolę Pana [imię], który prowadził dziennik budowy oraz został wskazany jako kierownik budowy w zawartych umowach o roboty budowlane należy odczytywać jako sprawowanie kontroli i nadzoru jednak nie w rozumieniu prawa budowlanego ale w normalnym właścicielskim rozumieniu tych słów. Pan [imię] jako współwłaściciel PBHU [imię] s.c. był przede wszystkim wykonawcą przedmiotowych remontów.

Wobec ogólnej zasady nie podlegania w opisanym stanie faktycznym odpowiedzialności zawodowej w budownictwie, nie można mówić, że w sprawie doszło do częściowego przedawnienia.

Jednocześnie bezcelowe jest odnoszenie się do podniesionych przez OROZ zarzutów, ponieważ Pan [imię] nie pełnił w sensie prawnym funkcji kierownika budowy i nie może w związku z tym podlegać odpowiedzialności zawodowej w budownictwie.

Podjęte przez OSD rozstrzygnięcie jest zasadne ale wyłącznie w zakresie samej sentencji umorzenia postępowania. Zaskarżona decyzja została wydana na podstawie art. 104, 105 § 1 i art. 95 pkt 4 K.p.a. w związku z art. 22 pkt 3 Prawa budowlanego. OSD uznał, że część zarzutów dotyczących robót prowadzonych w pierwszym okresie remontu dachu uległa przedawnieniu, zarzuty dotyczące drugiego okresu uznał za bezzasadne. Tymczasem jak zostało wskazane powyżej Pan [imię] nie pełnił obowiązków kierownika budowy i nie podlega z tego tytułu odpowiedzialności zawodowej.

KSD PIIB na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 K.p.a. utrzymuje więc w mocy zaskarżoną decyzję (umorzenie postępowania), gdyż rozstrzygnięcie to jest właściwe. Umorzenie postępowania nie następuje jednak ze względu na przedawnienie czy też wobec nie

popęnienia czynu, ale z uwagi na niepodleganie odpowiedzialności zawodowej w budownictwie co do samej zasady.

Mając powyższe na uwadze rozstrzygnięto, jak na wstępie.

POUCZENIE

Niniejsza decyzja jest ostateczna w toku instancji.

Strona niezadowolona z rozstrzygnięcia decyzji może ją zaskarżyć za pośrednictwem Krajowego Sądu Dyscyplinarnego, ul. Mazowiecka 6/8, 00-048 Warszawa do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie ul. Jasna 2/4, w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji.

Członkowie składu orzekającego:

Andrzej Tabor – Przewodniczący

Krystyna Chocianowicz – Sprawozdawca

Wojciech Hanuszkiewicz

Barbara Twardosz-Michniewska

Zenon Panicz

Otrzymują:

1. Pan
2. OROZ Kujawsko-Pomorskiej OIIB
3. OSD Kujawsko-Pomorskiej OIIB
4. KSD a/a.

POSTANOWIENIE/ORZECZENIE/DECYZJA Nr 3/16

z dnia 29.01.16r. jest prawomocne(a) od dnia 08.03.16r.